

Účelem současných špinavých her o kšefty je nenávisť k Rusům, což je totéž, jako nenávisť k Slovanům. Pravdou však je, že bez Rusů bychom nebyli. Účastník povstání promluvil

- CZ24 News | 8. května 2021

ČESKO: Účelem současných špinavých her o kšefty je nenávisť k Rusům. Před koronakrizí jsem chodil přednášet mládeži do škol, a když jsem se zeptal na 28. říjen 1918, tak prý k nám tehdy vpadli Rusové. Dost mě to šokovalo. To říká jeden z posledních žijících účastníků Pražského povstání Emil Šneberg a prozrazuje i některé hlouposti, které se okolo tohoto povstání napsaly.

„Historie se překrucuje tak, aby vyhovovala Západu. Mohl bych o tom mluvit celé dny,“ míní Emil Šneberg. Je jedním z posledních pražských pamětníků konce druhé světové války. Právě proto se při šestasedmdesátém výročí zmíněných událostí pozastavuje nad tím, jak jsou v současnosti některá historická fakta vykládána.

Nenávisť k Rusům

Vyjádřil názor ohledně nynějších událostí kolem vrbětické kauzy:

„Nic moc o tom nevím. Před sedmi lety toho byly plné noviny, pak proběhl soud, a dnes je z toho další kauza. Nicméně jsem zatím neslyšel jediný jasný důkaz účasti Rusů na těch výbuších. Mezi lidmi se z toho dělá z komára velbloud a sdělovací prostředky, které mají často k pravdě daleko, to jen přiživují. Dělá to na mě dojem, že jde o velkou špinavou hru o kšefty,“ vysvětluje.

Účelem této hry je podle něj posilování nenávisti k Rusům:

„Vše se dnes proti nim obrací. Kdyby nás za druhé světové války neosvobodila Rudá armáda, tak úplně zanikneme. Vždyť Reinhard Heydrich v jednom ze svých projevů mluvil o české vši na německém historickém území. Ve školách nám měřili hlavy, jestli odpovídáme germánské rase. A kdo ne, tak by po válce podle Heydricha skončil v širém poli v Rusku jako otrok.“

Před korunakrizí jezdil občas na besedy do škol a jako účastník Pražského povstání tam mládeži vyprávěl, jak to za války vypadalo.

„Když jsem se jednou zeptal na 28. říjen 1918, tedy datum vzniku Československa, tak prý k nám tehdy vpadli Rusové. Dost mě to šokovalo. Říkal jsem si, co je v té škole učí,“ zlobí se.

Také dělal průvodce nechvalně známým Petschkovým palácem v Praze, přezdívaným Pečkárna, kde mělo mezi lety 1939 a 1945 tuzemské hlavní sídlo gestapo a kde bylo umučeno mnoho vlastenců.

„Když tam přijeli Američané, říkali, jací jsme byli hrdinové. Dnes je jiná doba, nejspíš by si na to ani nevzpomněli,“ dodává. Navíc ho trápí, jak se na pamětníky zapomíná třeba na ministerstvu obrany anebo v jiných institucích.

Pražské povstání jinak

Dnes Emil Šneberg bydlí na okraji Teplic, občas vyjde s pejskem na procházku a nakažení koronavirem se se štěstím vyhnul. Ve čtrnácti letech s otcem, vojenským pilotem z první světové války, bránil barikádu u domu č. 425 ve Vokovicích. Předtím pro povstalce ukořistil s bratry pušky a náboje a s otcem mezitím zneškodnil nastražený výbušný systém na letišti Praha-Ruzyně.

„Táta měl na letišti prodejnu. Osmého května jsme tam vyrazili zkontrolovat, v jakém je stavu. Nebyla poškozena, na letišti nikdo nebojoval. Vše tam zůstalo při starém. Kdyby se tam bojovalo, jak někteří napsali, tak by byla vyrabovaná a zničená,“ podotýká.

Přečetl o událostech Pražského povstání několik knih. Například od autora pomníku Ruské osvobozené armády – podle jejího generála Andreje Andrejeviče Vlasova se jim říkalo vlasovci – na Olšanských hřbitovech a knih o odboji Stanislava Auského. Ten byl v květnu 1945 průvodcem vlasovců.

„Psal, že na letišti byla spousta mrtvých a na jeho ploše mnoho rozbitých letadel. Není to pravda. Když jsme se setkali, tak před mými důkazy kapituloval, ale prohlásil, že to už přepisovat nebude,“ vysvětluje. Podle něj ani Auským některé popisované pohyby vlasovců po Praze neodpovídají realitě.

V tomto kontextu si stěžuje i na historika a publicistu Karla Richtra, který mezi roky 1971 a 1989 pracoval ve Vojenském historickém ústavu v Praze.

„Napsal knihu o vlasovcích, a určité pasáže vypadají jako opsané od Auského. Samozřejmě i s těmi chybami. Když jsem se i s ním setkal, také mi dal za pravdu,“ stěžuje si dnes již devadesátiletý Emil Šneberg s tím, že ho opravdu štve, když vidí, jak se dnes historie překrucuje.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>